Buď můj déšť

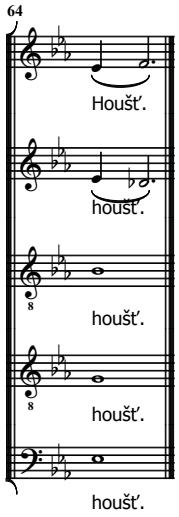
Jan Hučín

15
déšť.
R:když ná-hle o-te-vřou se dve-ře ci-zích svě-tů
déšť, buď můj
déšť. R:Buď můj
déšť, můj
déšť, buď můj
déšť. R:Buď můj
déšť, můj
ton da čen-da ton-da čen-da
ton-da čen-da ton da čen-da
R:
ton - da čen-da ton-da čen-da
ton-da čen-da ton - da čen-da
R:
19
a kap-ky sy-cí z roz-pá - le-ných pa-ra-pe-tů můj déšť, můj
déšť
ta - ko-vej slej-vák, co se po něm z le-sů kou-ří
déšť
ta - ko-vej slej-vák, co se po něm z le-sů kou-ří
23
déšť
Ach jo, už mám v stud-ni vo-dy je v ní-om na tři pal-ce
v tla-ko-vý ní-ži ne-bo ve vzdá-le - ný bou-ři.
Dů
v tla-ko-vý ní-ži ne-bo ve vzdá-le - ný bou-ři.
Dů
27
a če-kám na mrak, kte-rej ob-je-ví se v dál-ce, a ko-lem poušť, tak jen houšť.
dů
ko-lem poušť houšť, tak jen
dů
ko-lem poušť houšť, tak jen
poušť ton-da čen-da ton-da čen-da
poušť ton-da čen-da ton-da čen-da

32
houšť. 2. ů
2.Ze dnů na-tá - hly se
mě - sí - ce a ro - ky,
v du - ši mý se čer - ně
ton - da čen - da ton - da čen - da
podobně
houšť. 2. ů
ton - da čen - da ton - da čen - da
podobně
ton-da čen-dau
beatbox ad lib.
ton-da čen-dau
2. Ton-da čen da ton-da čen da
podobně
36
prá - ší ze dna sto - ky.
Ty ne - buď zlej,
vlá - ním mi dej.
39
ton-da čen-dau
Za-hrň mě na-dě-jí a
do - přej mi svou pří-zeň
ton-da čen-dau
Za-hrň mě na-dě-jí a
do - přej mi svou pří-zeň
ton-da čen-dau
Za-hrň mě na-dě-jí a
do přej mi svou pří-zeň
Ton-da čen-da
ton - da čen-da
ton-da čen-dau
ad lib.
Ton-da čen-da
ton - da čen-da
43
dřív, než mě se-že-re ta
ží - zeň, mo-je ží-zeň,
tak jest-li chceš,
buď můj
dřív, než mě se-že-re ta
ží - zeň, mo-je ží-zeň,
ú tua
dřív, než mě se-že-re ta
ží - zeň, mo-je ží-zeň,
ú tua
ton-da čen-da
ton-da čen-da
ton-da čen-da ton-da čen-da
podobně
ton - da čen-da
ton-da čen-da
ton-da čen-da ton-da čen-da
podobně

47
déšť.
R:když ná - hle o - te - vřou se dve - ře ci - zích svě - tů
déšť, buď můj déšť, R:Buď můj de-de-de - de-de-de-de-de-de-de-de-de - de-de-de-de-de-de déšť, můj
déšť, buď můj déšť, R:Buď můj de-de-de - de-de-de-de-de-de-de-de-de - de-de-de-de-de-de déšť, můj
R:
R:
51
a kap - ky sy - cí z roz-pá - le-ných pa-ra-pe-tů můj déšť, můj
de-de-de-de-de-de-de-de-de-de-de - de - de-de-de-de-de-de déšť ta - ko-vej slej-vák, co se po něm z le-sů kou-ří
de-de-de-de-de-de-de-de-de-de-de - de - de-de-de-de-de-de déšť ta - ko-vej slej-vák, co se po něm z le-sů kou-ří
55
déšť
Ach jo, už mám v stud-ni vo - dy je - ňom na tři pal-ce
v tla-ko-vý ní-ži ne-bo ve vzdá-le - ný bou-ři.
Dů
v tla-ko-vý ní-ži ne-bo ve vzdá-le - ný bou-ři.
Dů
59
a če-kám na mrak, kte-rej ob-je-ví se v dál-ce, a ko-lem poušť, tak jen houšť.
dů
ko-lem poušť houšť, tak jen
dů
ko-lem poušť houšť, tak jen
poušť ton - da čen-da ton - da čen-da
poušť ton - da čen-da ton - da čen-da

64
Houšť.
houšť.
houšť.
houšť.
houšť.